

Vaihtoraportti

Polytechnique Montréal

14.8.-22.12.2023

Polytechnique Montréal kuvattuna lämpimänä päivänä alkusyksystä.

Keväällä 2023 hain vaihtoon opiskelemaan ensisijaisesti Montréaliin, Kanadaan. Olin tiennyt opintojeni alusta saakka, että haluan lähteä vaihtoon, mutta Aalto-yhteisön vapaaehtoisuuskenttä vei mukanaan ja 2023 syksy oli ensimmäinen ja viimeinen hetki, jolloin pystyin lähtemään toiseen maahan puoleksi vuodeksi. Valitsin ensisijaiseksi kohteeksi Montréalin, sillä halusin palautella ranskankielentaitojani samalle tasolle, kuin mitä se oli ennen yliopiston alkua. Samalla halusin lähteä kunnolla vaihtamaan maisemaa ja kokeilemaan, millaista elämä rapakon toisella puolella on. Onnekseni, tieni Montréaliin avautui ja minut valittiin vaihto-oppilaaksi Quebecin ylpeyteen 150-vuotiaaseen Polytechnique Montréaliin.

Tästä alkoikin pitkä valmistelu vaihtoa varten ja selvittely siitä, mitä kaikkea ennen vaihtoa minun tulee tehdä, sillä Kanadan rajan ylittäessä pitää olla tarkkana, että kaikki tarvittavat dokumentit löytyvät. Lopulta kaikki byrokratia järjestyi yllättävän helposti, mutta asunnon löytäminen osoittautui pitkäksi haasteeksi.

Kolmen kuukauden yrittämisen jälkeen onnisti lopulta ja saimme kolmen muun Aallon opiskelijan kanssa vuokrattua asunnon, jonka pystyimme jakaa syyslukukaudeksi neljään pekkaan.

Kursseiksi valikoitui lopulta kaksi energiatekniikan kurssia (energiatehokkuuksista ja tuulivoimasta) ranskaksi ja kaksi ympäristötekniikan kurssia (ilmastonmuutoksesta ja vesivarannoista sekä Life Cycle Analysis) englanniksi. Kurssien toteutus oli aika erilainen kuin Suomessa. Jokainen kurssi kestää koko lukukauden, ja lukukausia on kolme vuodessa pitkälle kesään asti, jonka takia kesätyöt eivät ole tunnettu konsepti Kanadassa. Opiskelijat tekevät sen sijaan opintojen aikana pakollisen harjoittelun. Syyslukukausi vastasi päivämääriltään hyvin Suomen lukukautta, joten vaihto-opinnot eivät sotkeneet opintosuunnitelmiani. Itse kurssit painottuivat paljon kurssiprojekteihin, välitentteihin ja lopputentteihin. Kurssien työkuormat eivät jakautuneet mielestäni kovin tasaisesti, vaan suurin osa koulutyöstä tehtiin lyhyissä spurteissa projektien palauttamista, välitenttiä ja lopputenttiä ennen. Tietenkin tämä myös riippui paljon kurssista ja kuulin, että jollain kursseilla oli myös viikoittaisia palautuksia. Kursseilla oli Suomeen verrattuna vahvempi hierarkkinen ja hieman jäykkä ilmapiiri. Myös paikalliset opiskelijat tuntuivat viettävän paljon aikaa kirjastossa koulutehtävien parissa. Heillä saattoi henkisesti painaa se, että he tai heidän perheensä joutuvat maksamaan niin paljon lukukaudesta, että heillä oli suuri paine onnistua kursseissa hyvin tai vähintään tuntea opiskelevansa koko ajan tarpeeksi paljon. Kokemukseni paikallisesta yliopistosta sai minut arvostamaan entistä enemmän Suomen maksutonta ja korkealaatuista koulutusta.

Parasta vaihdossa oli kuitenkin kaikki uudet ystävät, joihin tutustuin. Koimme ja tutkimme paljon Pohjois-Amerikkaa yhdessä ja tuntui, että olimme kaikki hyvin samalla aaltopituudella ja tulimme mukavasti toimeen, sillä kaikki olivat samassa veneessä. Jaoimme kaikki vinkit toistemme kanssa ja aina löytyi ideoita mitä tehdä seuraavaksi ja minne mennä. Aina oli joku, joka oli esimerkiksi valmiina lähtemään pelaamaan pallopelejä ja aina löytyi helposti porukka eri reissuille. On mukava ajatella, että sain monia kontakteja, joihin voi olla yhteydessä matkustaessa heidän kotimaihinsa ja mahdollisesti tutustuttaa heitä myös Suomeen joskus. Uskon, että pääsen tapaamaan useampaa heistä vielä tulevaisuudessa ja muistelemaan yhdessä koettua vaihtoamme.

Montréal oli mielestäni erittäin tasapainoinen suurkaupunki. Verrattuna moneen muuhun Pohjois-Amerikkalaiseen maahan, Montréalissa oli enemmän omaa identiteettiä ja monimuotoisuutta. Oli keskustaa pilvenpiirtäjineen, boheemia Plateaun aluetta, vanhaa kaupunkia sekä erilaisia kulttuurillisia kortteleita China Townista Latinalaiseen kortteliin. Montrealin ”saari” on Saint-Laurentin jakautuneen joen ympäröimä ja keskellä kohoaa kaunis Mont Royalin kukkula, joka toimi monipuolisena virkistysalueena. Mont Royalilta näki erityisen hienosti näköalatasanteelta keskustan ylle ja toiselta suunnalta kauniin auringonlaskun. Vaikka Montréal onkin suurkaupunki, oli mielestäni kaupunki hyvinkin käveltävä ja joukkoliikenne metroineen toimi hyvin.

Auringonnousu Montrealin keskustan yllä.

Yllätyin, miten paljon ranskaa käytettiin Quebecin provinssissa ja Montréalissa. Oletin, että Kanadalaisena kaupunkina englantia ja ranskaa olisi käytetty tasapuolisesti, mutta tulikin nopeasti selväksi, että ranska oli pääkieli ja englantia kuuli paljon vähemmän. Quebecissä on ilmeisesti myös lakina, että kaikki pitää olla käännettynä ranskaksi, myös lyhenteet. He pitävät vahvasti kiinni identiteetistään ja kielestään ja ovat historian aikana halunneet itsenäistyäkin. Yleensä paikalliset osasivat myös hyvin englantia ja sillä pärjasi hyvin Montréalissa, mutta välillä oli joitain paikallisia, jotka puhuivat lähinnä vain ranskaa. Kaiken päälle Quebecin ranskan aksentti on hyvin vahva ja vaikeasti ymmärrettävää. Heillä on omia sanoja ja sanontojakin, joita ei ole virallisesti ranskan kielessä, ja tämä aiheutti välillä itsellä hämmennystä.

Vaihdon aikana matkustimme paljon muiden vaihtareiden ja vierailevien läheisten kanssa Kanadan ja USAn sisällä, kun kerrankin olimme sillä suunnalla. Opintojen työkuorman painottuessa tiettyihin intensiivisiin viikkoihin syksyn aikana mahdollisti myös sen, että pystyimme muina aikoina tehdä useasti pidennettyjä viikonloppureissuja. Kanada oli kyllä hyvin monipuolinen luonnoltaan ja valtavan iso maa. Sen pystyi vasta kunnolla ymmärtämään, kun suunnitteli reissuja ja kaikki matkat kestivät autolla tai lentokoneella (julkinen junainfra oli lähes olematonta ja kallista) hyvinkin kauan eri kaupunkien välillä. Pääsin käymään pohjoisemmassa Tadoussacissa valasreissulla, Rocky Mountainsien luonnonpuistoissa jylhissä maisemissa ihailemassa turkooseja järviä, sekä ihmettelemässä Niagara Fallsien suurta vesiputousta. Luontokohteiden lisäksi tuli paljon kaupunkimatkailua tehtyä USAn puolella New Yorkissa, Bostonissa ja Portlandissa (Maine), ja Kanadassa taas Torontossa, Quebec cityssä, Ottawassa ja Kingstonissa. Jos jonnekin Kanadaan haluaa mennä, suosittelen ehdottomasti Banffin ja Jasperin luonnonpuistoa ja Icefield Parkway'n läpi ajamista Rocky

Mountainseilla. Vuorien ympäröimät turkoosit järvet, jäätiköt ja villieläimet tekivät kyseisestä paikasta omista silmissäni yhden hienoimmista paikoista missä olen ikinä ollut.

Minä nautiskelemassa kauniista maisemista Lake Louise yllä Big Beehive huipun päältä.

Suuret kiitokset SIL ry:lle tuesta, jota ilman olisi monta ikimuistoista hetkeä jäänyt kokematta!